

Krigsminister fik Betænkeligheder, og jeg fatter overmaade godt de Betænkeligheder, som han havde. Han tilstillede derfor Udvalget en hyderligere Forklaring, som dette stræbte at faae noget bestemtere formuleret, end Krigsministeren havde gjort, men det lykkedes ikke, og jeg tillob mig da paa Udvalgets Vegne at erklære, at man derved vilde acquiescere og fuldkomment stole paa Krigsministerens Bestræbelse for ved Samvirken med Rigsdagen at faae et godt Forhold bragt tilveie netop med Hensyn til Regnskabsvæsenet, idet jeg og Udvalget i det Hele fuldstændig anerkjende, at den ærede Minister gjør sig megen Umage i saa Henseende, og tillidsfuldt stole paa, at han fremdeles vil gjøre det og komme til fuldstændig Enighed med Rigsdagen. Dette skulde være Meningen med mit sidste Foredrag; jeg tilstaaer, at jeg havde troet at udtrykke mig tydeligt, og det gjør mig ondt, at det ikke er blevet faaledes opfattet. — En anden Bemærkning, som den ærede Krigsminister ikke var tilfreds med, at jeg havde gjort, var, at der var stillet saa mange Forslag op af ham til tredie Behandling. Jeg maa dertil gjøre den Bemærkning, at naar den høitærede Krigsminister i sit Svar lagde Vægt paa, at vi ønskede en saa specificeret Bevilling, og at han derfor maatte tilstille os Forslag til alle de Endringer, som kom til hans Kundskab, efterat Sagen havde været til anden Behandling, og som han fandt nødvendige eller rigtige, saa har jeg ikke derimod villet reise nogen Indsigelse. Det, som jeg tilstaaer, at jeg ikke anseer for rigtigt, er at stille saa mange Smaa-ting op, hvorom Thinget allerede har udtalt sig ved anden Behandling, som den ærede Krigsminister har gjort. Jeg troer ikke, at dette er heldigt; det giver ikke noget godt Forhold i vore Forhandlinger om de finansielle Love, naar Ministeren ikke vil lade det beroe ved de Afgjørelser, der have fundet Sted ved anden Behandling, i saadanne Sager, som ikke kunne tillægges nogen overordentlig Vigtighed, og jeg tillader mig at troe, at flere af de Forslag, som den ærede Minister har stillet, ere af denne Bestaaffenhed.

Jeg skal ikke tillade mig nogen lang Udtalelse om de fleste af de Forslag, som her

foreligge; jeg skal indskrænke mig til enkelte Bemærkninger. Med Hensyn til det Forslag, der er stillet under Nr. 26 om Exerceerhuset i Odense, skal jeg tillade mig den Bemærkning, at jeg er ganske enig med den ærede Krigsminister og flere af de ærede Talere i, at der er en stor Sandsynlighed for, at Odense vil blive belagt faaledes, som den ærede Krigsminister har tilstillet, men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at naar det ærede Medlem for Aarhus (Mørk) har meent, at det var utvivlsomt, at Odense maatte blive en Garnisonsby, og at man derfor skulde gaae ind paa Forslaget, saa følger dette vel ikke absolut deraf; thi Grunden til, at denne Sum foreslaaes bevilget, er den, at Odense er bleven Garnisonssted, ikke alene for en Halvbrigade, men ogsaa for et Rytterregiment, og det kunde dog være mere tvivlsomt, om Odense fremtidig vil blive Garnisonsby for begge disse Afdelinger. Jeg er imidlertid tilbøjelig til at troe, at man vil komme til at gaae denne Vej; men dette er Et, og et Andet er, om det er rigtigt her gennem en Bevilling at faae Noget fast, som dog bør stee ved Lov.

Hvad det Forslag angaaer, der er stillet under Nr. 28, og det dertil hørende Forslag af Udvalgets Mindretal, da kan jeg ikke nægte, at jeg meget sympathiserer med Krigsministerens Forslag og vil tilraade Thinget at foretrække det fremfor Mindretallets Forslag. Hvad der er det Billigste, kan der maaskee være Tvivl om, sjøndt jeg troer, at Krigsministerens er det billigste, men hvad derimod er en aabenbar Fordeel ved Krigsministerens Forslag fremfor Mindretallets, er det, som netop blev fremhævet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at vi derved blive i Overensstemmelse med Lønningsloven, og vi skulle lægge os det paa Hjerte, at vi i Lønningsloven have en Støtte og et fast Hold, som vi ikke skulle opgive, medmindre der er særdeles Grund dertil. Da vi faaledes ved at tage Ministerens Forslag kunne komme ud af den Banskuelighed, som er tilstede, uden at opgive eller sjerne os fra Bestemmelserne i Lønningsloven, synes det mig, at det er det ene Rigtige. Jeg vil derfor tillade mig at stemme imod Mindretallets Forslag og for Krigsmini-